

ปาฐกถาพิเศษ
“นิยามไทยพັນภัยเศรษฐกิจ”
โดย พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ
เนื่องในการประชุมใหญ่สมาคมนิยามไทย
ณ โรงแรมดุสิตธานี กรุงเทพฯ
วันเสาร์ ที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๑ เวลา ๑๒.๐๐ น.

ผมมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่นายกสมาคมนิยามไทย คือ คุณฐาปนา บุณนาค ได้กรุณาให้เกียรติเชิญมาร่วมงานในวันนี้ ผมตอบรับเชิญด้วยความเต็มใจ เพราะเป็นเรื่องที่น่ายินดีที่คนไทยมีความห่วงใยในบ้านเมือง ในขณะที่บ้านเมืองมีปัญหา เราก็ต่างแสดงออกซึ่งน้ำใจช่วยกันหาทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน การจัดงานครั้งนี้ นอกจากเพื่อส่งเสริมความสำนึกนิยามไทยในหมู่คนไทยด้วยกันแล้ว สมาคมนิยามไทยยังจะนำรายได้ขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยเสด็จพระราชกุศลตามพระราชอัธยาศัย เนื่องในมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ครบ ๖ รอบ ด้วย เป็นการแสดงถึงความจงรักภักดีและความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณที่นำชื่นชมยินดีเป็นอย่างยิ่ง

คุณฐาปนา ได้เชิญให้ผมทำ ๒ อย่างในขณะเดียวกันคือกล่าวเปิดงานแล้วก็แสดงปาฐกถาทั้ง ๒ อย่างนี้ ชื่อหัวข้อเดียวกันคือ “นิยามไทย พันภัยเศรษฐกิจ” เพราะฉะนั้นผมจึงขออนุญาตทำพร้อมกันไปทั้ง ๒ เรื่อง ในคราวเดียวกันคือทั้งปาฐกถาแล้วก็เปิดงานไปด้วย

ผมขอแสดงความยินดีต่อคุณฐาปนา และ กรรมการของสมาคมนิยามไทยที่ได้ฟื้นฟูและดำเนินกิจการในการปลุกฝังอุดมการณ์นิยามไทยอีกครั้งหนึ่งในวันนี้ หลังจากที่สมาคมได้สลับไป ๓๔ ปี เป็นที่น่าปลื้มปิติยินดีที่คุณฐาปนาได้ฟื้นฟูจากสลับขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง และฟื้นฟูจากสลับขึ้นมาในเวลาที่เราต้องการพอดี ที่จริงเรื่องของความนิยามไทย ถ้าท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้ โต้พอที่จะรู้ความได้ในระหว่าง พ.ศ. ๒๔๘๐ ท่านเหล่านั้นจะต้องรู้จัก **คุณหลวงวิจิตรวาทการ รู้จักจอมพล ป. พิบูลสงคราม** และท่านอื่นๆ บางท่านที่ได้เริ่มปลุกฝังความนิยามไทยขึ้นในประเทศของเรา ในระยะเวลาที่ผมเอ่ยถึง คือประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๐ พวกเราตื่นตัวในเรื่องความนิยามไทยกันมากที่สุด ทุกคนพูดถึงความรักชาติไทย พูดถึงรำวง พูดถึงการทำสวนครัวปลูกผัก พูดถึงการรับประทานกล้วยเตี๋ย สิ่งเหล่านั้นคือที่มาของความนิยามไทยในสมัยของพวกเรา ไม่หมายถึงสมัยพ่อขุนรามคำแหง หรือสมัยก่อนๆ นี้

ก่อนที่เราจะพูดถึงเรื่องนิยามไทยช่วยพันภัยเศรษฐกิจ ผมขออนุญาตว่า **นิยาม พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานเล่มใหม่ที่สุดที่เราใช้อยู่เดี๋ยวนี้**นิยามคำว่า **นิยาม** ไว้ดังนี้ **นิยามคือ ชมชอบ ยอมรับนับถือ ชื่นชมยินดี** ผมขอเน้นคำว่า **ยอมรับนับถือ** ขอให้จำว่า **นิยาม นั่นคือความยอมรับนับถือ** เพื่อเราจะรู้ว่าเมื่อเรานิยามไทยแล้วเราควรจะทำอะไรบ้าง ที่จริงความนิยามไทยครอบคลุมกว้างขวางทั้งในนามธรรมและรูปธรรม กล่าวคือ ครอบคลุม ทั้งเรื่องสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ศิลปวัฒนธรรม ภาษา รวมทั้ง ภาษาถิ่น ขนบธรรมเนียมจารีตประเพณี ภูมิปัญญา รวมทั้งภูมิปัญญาชาวบ้าน สิ่งเหล่านี้คือความเป็นไทยของเราทั้งสิ้น ฉะนั้นถ้าเรานิยามไทยเราก็ต้องยอมรับนับถือในสิ่งเหล่านี้ สมาคมนิยามไทยของคุณฐาปนา และพวกเราทั้งหลายที่เป็นคนไทยและมีความตั้งใจแน่วแน่ที่จะนิยามไทยจะต้องเข้าใจว่า นิยามไทยหมายความว่าอย่างไร คือจะต้องเข้าใจชัดเจนว่า **นิยาม** คืออะไร และ**ไทย** คืออะไร พวกเราจะปฏิบัติได้ครบถ้วนและสมบูรณ์ ขอเรียน ณ ที่นี้ว่าความนิยามไทยไม่ใช่ลัทธิการเมือง ไม่ใช่เผด็จการความนิยามไทย ในแง่ของพวกเราที่เป็นคนไทยทั้งประเทศ หรือแม้แต่คนไทยที่อยู่นอกประเทศของเราต้องเข้าใจว่า **ความนิยามไทยก็คือความสำนึกในความเป็นไทย**

ความสำนึกในความเป็นคนไทยนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือคนไทยจะต้องเข้าใจเรื่อง การตอบแทนบุญคุณต่อแผ่นดิน ความนิยมไทยหรือที่คุณฐาปนาได้พูดไว้เมื่อตอนต้นว่า พวกเราบางคนที่อยู่ ณ ที่นี้ อาจไม่รู้จักสมาคมนิยมไทยด้วยซ้ำไป น่าจะเป็นเรื่องจริง เพราะว่าความนิยมไทยเจียบหายไปพักใหญ่ ๓๔ ปี อย่างที่ผมได้เรียนแล้ว ทำไมถึงเจียบหายไป ก็เพราะว่าเราไม่สำนึกหรือเราไม่เห็นความสำคัญของความนิยมไทย เราไม่เข้าใจประโยชน์ รสนิยมของเราเปลี่ยนไป ความโก้ความหรูหรา การแต่งกายที่มีราคาแพง มีเครื่องประดับหรูหราจากต่างประเทศ กลายเป็นรสนิยมที่เข้ามาแทนที่ความนิยมไทย ฉะนั้นสมาคมของคุณฐาปนาถึงได้สลับไปถึง ๓๔ ปี เพราะเราลืมเรื่องเหล่านี้กัน จึงเป็นที่น่าเสียดายมากที่เราปล่อยให้เวลาล่วงเลยไป ทั้งสิ่งดีๆ ที่บรรพบุรุษของเราได้สร้างสมกันมา ได้ถ่ายทอดให้พวกเราไปเสียเกือบทั้งหมด แต่ก็นับว่าโชคดีมากที่มีวันนี้ มีพวกเราที่นั่งอยู่ที่นี่ และพวกเราที่อาจจะฟังหรือได้อ่านที่พวกเราได้พูดกันในวันนี้ ในวันหลัง แล้วก็สำนึกในความเป็นไทย ความสำนึกในความนิยมไทยจะได้กลับมาสู่พวกเราอีกครั้งหนึ่ง รสนิยมของพวกเราเป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่ง ซึ่งเราปล่อยปละละเลยกันมาก เราไปเห็นว่าการใส่เสื้อ แต่งกายหุรหุราราคาหลายหมื่นบาท หรือเครื่องประดับที่ราคาแพงเป็นเครื่องแสดงถึงฐานะ แสดงภูมิปัญญาของเรา ซึ่งผมคิดว่าไม่ใช่ความสำนึกห่วงแหนในความเป็นไทยต่างหากที่เป็นสิ่งสำคัญ สำหรับพวกเรา ความภูมิใจที่ได้เกิดมาเป็นคนไทย ได้พระมหากษัตริย์องค์ปัจจุบัน ที่ประเสริฐสุดในโลกนี้ต่างหาก ที่เป็นสิ่งที่เราน่าจะภาคภูมิใจ แทนที่ได้ใส่เครื่องแต่งกายที่หุรหุร การที่เรานิยมต่างชาติ ผมคิดว่าเป็นความรู้สึกที่ผิดและเป็นอันตราย เป็นอันตราย ไม่ใช่เฉพาะทำให้เราเสียเงินเสียทองมากมายไปซื้อสิ่งเหล่านั้นมา ทำให้เศรษฐกิจของเราลำบาก เราขาดดุลการค้า นั่นก็เป็นส่วนหนึ่ง

อย่างในปัจจุบันตั้งแต่ดอลลาร์เท่ากับ ๒๕ บาท เดียวนี้เท่ากับ ๔๐ บาท หรือเคยถึง ๕๕ บาทมาแล้ว พวกเราก็เดือดร้อนกัน พวกเราส่วนใหญ่เดือดร้อนกัน มีเพียงบางคนบางท่านบางหมู่คณะ อาจไม่เดือดร้อนหรือเดือดร้อนน้อย ผมเห็นว่า การที่เราไม่มีความสำนึกผิดไม่นิยมไทย หรือนิยมไทยน้อย นอกจากเป็นอันตรายต่อเศรษฐกิจแล้วยังเป็นอันตรายต่อสังคมด้วย สังคมของเราก็เพี้ยนแปรไปหลายอย่าง เท่าที่เห็นได้ชัดเจนในสังคมของเรา ประเพณีต่างๆ ของไทยก็ถูกละเลยไป นำเอาประเพณีของชาติที่เราถือว่าเขาเจริญแล้วมาใช้เป็นประเพณีของเราแทน ปล่อยปละละเลยประเพณีขนบธรรมเนียมโบราณของเราไปหมด อันนี้ก็เป็นอันตรายต่อสังคมของเราเหมือนกัน ถ้าเศรษฐกิจอ่อนแอสังคมอ่อนแอ ในที่สุด ชาติบ้านเมืองของเราก็อ่อนแอด้วย ถ้าจะพูดให้หุรหุราน้อยก็อาจจะพูดได้ว่าถ้าเศรษฐกิจของเราอ่อนแอ สังคมของเราอ่อนแอ ความมั่นคงของชาติของเราก็พลอยอ่อนแอไปด้วย

ไม่ทราบที่ท่านทั้งหลายเคยคิดถึงเรื่องอาหารการกินของประเทศของเราบ้างหรือไม่ ขอเริ่มอย่างนี้ ก็แล้วกันว่า พวกเราที่เป็นชาวตะวันออก แล้วพวกที่เราเรียกเขาว่าเป็นชาวตะวันตกที่เขากินขนมปัง กินซูป กินอาหารที่เราเรียกว่าอาหารฝรั่ง กับพวกเราที่ชาวตะวันออกเอาเฉพาะบ้านเราก็แล้วกัน กินข้าวแกง กินข้าวต้ม กินไข่เจียว กินอะไรพวกนั้น มีความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง เดียวนี้คนเรานิยมกินอาหารจานด่วน กินอาหารแบบฝรั่งแทนที่จะกินอาหารแบบไทย การกินอาหารฝรั่ง บางทีกลับเป็นโทษต่อร่างกายด้วยก็ได้ เพราะเราไม่ต้องการอาหารที่ให้ความร้อนในร่างกายมากถึงขนาดที่คนในประเทศเขตกินกัน แต่เราต้องการน้ำพริกปลาหู เราต้องการแกงเลียง เราต้องการแกงเผ็ด เราต้องการส้มตำเพราะร่างกายของคนในประเทศเขตร้อนต้องการแต่เพียงแค่นั้น เราไม่จำเป็นต้องกินอาหารที่มีแคลอรีสูงมากมายก่ายกอง อันนี้ก็เป็นสิ่งหนึ่งเรามองไม่เห็นว่าการที่เราไปกินอาหารฝรั่งกันทุกวันทุกคืนหรือบ่อยๆ ความหุรหุรว่าเรียกชื่ออาหารฝรั่งได้ถูกต้องมากมาย แล้วก็กินกันแบบฝรั่งมีเด็กมาบริการมากมาย แต่สิ่งที่เรากินเข้าไป อาจจะกลับกลายเป็นโทษต่อผู้รับประทานก็ได้ ผมคิดว่านี่ก็เป็นสิ่งหนึ่งซึ่งเราอาจคิดไม่ถึงว่าเป็นสิ่งที่อันตราย

ที่ผมกล่าวมาทั้งหมดก็เพื่อชี้ให้เห็นว่าสิ่งที่เรามีอยู่เป็นสิ่งที่ดีมีประโยชน์ บรรพบุรุษได้ทดลองมาหลายร้อยปีแล้วก็ยังเป็นผลดีต่อคนไทย เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมอยากจะวิงวอนท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายที่ยังห่วงหาประเทศชาติของเราอย่างยิ่ง ได้โปรดช่วยกันกับคุณธรรมาภิบาลและองค์กรอื่นๆ ที่มีวัตถุประสงค์ร่วมกันได้ช่วยกัน**ปลูกความนิยมไทย** เพื่อให้เกิดขึ้นในชาติบ้านเมืองของเราต่อไปอย่างต่อเนื่อง ผมขอใช้คำว่า **“ความนิยมไทยสู่ชาติบ้านเมืองได้”** อย่างปัญหาที่เราประสบกันเดี๋ยวนี้ ปัญหาเศรษฐกิจถ้าเรานิยมไทยกันจริงๆ ผมคิดว่าจะสู่ชาติบ้านเมืองได้รอดพ้นจากภัยเศรษฐกิจได้ ผมจึงใคร่ขอรวิงวอนให้ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายได้โปรดเข้าใจเถอะว่า **คนไทยจะละทิ้งความนิยมไทยไม่ได้เป็นอันขาด** จะต้องรักษาความเป็นชาติบ้านเมืองของเราโดยการนิยมไทย และขอเน้นอีกครั้งหนึ่งว่า ความนิยมไทย ไม่เกี่ยวกับลัทธิการเมือง แต่เป็นความสำนึกของคนไทยซึ่งพึงมีต่อชาติบ้านเมืองของเรา เพราะฉะนั้นขอได้โปรดช่วยกันปลูกฝัง ปลูก แล้วก็ปลูกฝังความสำนึกในความนิยมไทย อย่ายอมให้สมาคมนิยมไทยสลับไปอีก ปลูกฝังเด็กและเยาวชนให้เข้าใจเรื่องนี้ให้ดี

ที่จริงเด็กสมัยใหม่ เด็กวัยรุ่นสมัยใหม่ หรือเด็กหนุ่มเด็กสาวสมัยใหม่ แก่ก็มีรสนิยมของแกอย่างหนึ่งอย่างดี ผมหมายความว่าเด็กสมัยใหม่ ทั้งผู้หญิงผู้ชายไม่ชอบแต่งตัวอะไรที่หยาบหยาบฟูฟ่าแพง แต่ชอบแต่งอะไรที่ไทม์ๆ อะไรที่เปรอะเปื้อนกางเกงก็ต้องเก่าๆ ทำนองนั้นก็ไปอย่างหนึ่ง นับว่าช่วยชาติบ้านเมืองได้เหมือนกัน มีอีกอย่างหนึ่ง เดี่ยวเขาจะมีแสดงการแต่งกาย ที่เห็นจะต้องพูดภาษาอังกฤษ fashion ที่พวกเราทั้งผู้หญิงผู้ชายชอบใส่ ชอบนุ่ง ชอบหามาใช้กัน เราจะต้องรอว่า เมื่อไรอดีเขาจะออกมา เมื่อไรฝรั่งเขาจะออกมา เมื่อไรที่นั่นที่เขาจะออกมา ทำไมเราไม่คิดของเราเองบ้างว่า แฟชั่นของไทยควรจะเป็นอย่างไร ทั้งผู้หญิงผู้ชาย ทั้งหนุ่มทั้งสาว ทั้งวัยเด็กวัยแก่ วัยรุ่นวัยชรา ที่จริงผมว่าคนไทยเก่งในเรื่องการคิดสิ่งเหล่านี้มาก มีคนไทยหลายคนที่ทำให้เป็น คิดเป็น และประกอบอาชีพทางด้านนี้ได้คิดถึงเรื่องการแต่งกายแบบไทยๆ ขึ้นมา **อย่างที่ผมแต่งอยู่นี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานมา** พวกเราอาจเห็นว่าดูไม่ค่อยจะหยาบๆ อาจจะเป็นอย่างนั้นขอโทษสำหรับผู้ที่ไม่เห็นอย่างนั้น ถ้าเห็นว่าหยาบก็ยินดี ทุกวันนี้ไม่ค่อยมีคนสนใจชุดพระราชทานทำอะไรลองคิดดูก็แล้วกันว่าควรและไม่สมควรอย่างไร ขอเรียนนิดหนึ่งว่าผมกล่าวมาทั้งหมด นิยมไทย ผมไม่ได้หมายความว่าต้องปฏิเสธของต่างประเทศ ไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้น เราปฏิเสธของต่างประเทศไม่ได้ ประเทศของเรายังเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาไปอย่างช้าๆ เพราะฉะนั้น สิ่งที่เราไม่สามารถจะคิดของเราขึ้นมาเองได้ อย่างเทคโนโลยีระดับสูงหรือวิชาการชั้นสูง ซึ่งคนไทยไม่สามารถจะทำได้ ก็ต้องรับจากต่างประเทศเข้ามา อันนี้ไม่เกี่ยวกับนิยมไทยแล้ว โปรดเข้าใจให้ตรงกันว่า เรื่องนี้ไม่ใช่เกี่ยวกับความนิยมไทย หรือแม้แต่เรื่องของสินค้าทุน เราก็ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศเหมือนกัน ขอได้โปรดเข้าใจว่า ผมไม่ใช่กำลังมาชักชวนให้ท่านทั้งหลายปฏิเสธของต่างประเทศ เราปฏิเสธไม่ได้เราต้องยอมรับ แม้แต่ประเพณีวัฒนธรรมของต่างประเทศซึ่งไหลเข้ามาสู่ประเทศเรา เราก็ต้องรับแล้วก็ต้องมาคิดไตร่ตรองดูว่าจะมาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองของเราอย่างไรบ้าง สิ่งเหล่านี้เราต้องทำเหมือนกัน

ผมขอเชิญชวนให้ทำ ๓ อย่าง ที่จริงสิ่งที่ผมกำลังจะเชิญชวนให้ทำเราเคยทำมาแล้ว แล้วก็เลิกไป เลิกไปนานพอสมควรประมาณ ๒๐ - ๓๐ ปี เห็นจะได้ ผมขอเชิญชวนให้เริ่มช่วยกันทำตั้งแต่วันนี้ เดี่ยวนี้ ณ ที่นี้ก็ได้อ ๓ อย่างนั้น คือ

๑. **ขอให้ช่วยกันงดใช้ของฟุ่มเฟือย** และสิ่งที่มาจากต่างประเทศที่ไม่จำเป็น เราจะต้องใช้ปรับค่านิยมของคนไทยของเราว่า สินค้าที่ผลิตในประเทศไทยเป็นสินค้าที่มีคุณภาพใช้ได้ดีมีความหรูหราสวยงามสำหรับสุขภาพสตรี สง่าสำหรับสุขภาพบุรุษ ในประเทศเรามีมากมายก่ายกอง ที่ขอกล่าวนี้เป็นเรื่องหนึ่งที่ผมอยากเชิญชวนให้ช่วยกันทำ ช่วยกันปรับค่านิยมว่าการใช้สินค้าต่างประเทศไม่ใช่สิ่งจำเป็นสำหรับพวกเราที่จะแสดงคามภูมิใจฐานของตนเอง ในทางตรงกันข้ามถ้าเราใช้สินค้าไทย เช่น **ศิลปาชีพของสมเด็จพระนางเจ้าฯ ก็เป็น**

ความภูมิฐานที่น่าภูมิใจมาก ท่านสุภาพสตรีคงเคยเห็นที่ท่านทรงนำตัวแมลงทับมาทำเป็นเข็มกลัด ราคาไม่แพงอะไรเลย และสวยงามดีมากด้วย ก็เป็นที่น่านิยมมาก

๒. ที่ผมอยากจะเชิญชวนท่านทั้งหลายให้ทำคือ **ขอเชิญท่องเที่ยวในประเทศไทย** พวกเราไม่ค่อยนิยมเที่ยวในบ้านเมืองเรา ชอบไปโรม เพื่อจะได้ไปซื้ออะไรกลับบ้าน ชอบไปปารีส หรือชอบไปอเมริกา แต่ไม่ชอบไปอยุธยา ไม่ชอบไปเชียงใหม่ ไม่ชอบไปพังงา ไม่ชอบไปภูเก็ต ผมคิดว่าถ้าเราท่องเที่ยวในประเทศของเราให้มากที่สุด เราจะช่วยภัยเศรษฐกิจได้ดีมากที่สุด ผมคิดว่าท่านทั้งหลายที่นั่งอยู่ในที่นี้บางคนไม่เคยขึ้นภูเขาทองเลย ถ้าฝรั่งมาถามว่าภูเขาทองมีอะไรบ้าง บางคนอาจตอบไม่ได้ บางคนอาจจะไม่เคยไปปราสาทสุโขทัยเลย ไม่ทราบว่าปราสาทสุโขทัยมีรูปร่างหน้าตาอย่างไร สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราน่าจะไปเที่ยวกัน นอกจากจะได้ความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้นแล้ว ยังเป็นการช่วยชาติบ้านเมืองด้วย ยิ่งถ้าท่านทั้งหลายไปที่ชนบทยากจนทางภาคอีสานมีเยอะชนบทที่ยากจน ไปดูว่าชาวบ้านเขาประกอบอาชีพอย่างไร เขามีความขัดสนแร้นแค้นอย่างไร ท่านจะรักชาติบ้านเมืองไทยขึ้นอีกเยอะ บางท่านอาจไม่เคยนึกว่าคนไทยมีความยากจนข้นแค้นขนาดไหน ถ้าเราไปช่วยเขา ไปช่วยซื้อของที่เขาทำขึ้นมา เราก็ก่อนช่วยเขาได้ ช่วยชาติบ้านเมืองได้ด้วย สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าจะทำอย่างยิ่ง

๓. ที่ผมอยากขอร้องให้ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายช่วยกันทำก็คือ **ขอให้ช่วยกันประหยัด** มีคำ ๓ คำที่น่าจะช่วยกันทำก็คือ **ประหยัด เรียบ ง่าย** แบบไทย

มีคนเล่าให้ผมฟังว่าถ้าเราปิดไฟฟ้า ๖๐ แรงเทียน ๑ ดวง ต่อ ๑ บ้าน จะประหยัดเงินค่าไฟฟ้าได้ ๓,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี อันนี้ก็เป็นสิ่งที่น่าจะช่วยภัยเศรษฐกิจได้

เท่าที่ผมเรียนให้ท่านทั้งหลายทราบมา เราจะนิยมไทยกันละครับต่อไปนี้ แต่ว่าสมาคมนิคมไทยของคุณฐาปนา จะสลับไปอีกครึ่งหนึ่งหรือไม่ ต้องขึ้นอยู่กับต้องมีคนเป็นผู้นำในการทำสิ่งเหล่านั้น ต้องมีคนกระทำให้มันเป็นตัวอย่างในการนิยมไทย ต้องมีผู้ตาม ต้องมีองค์กรต่างๆ ที่จะทำสิ่งเหล่านี้เพื่อให้เกิดเป็นนิสัยเราพูดถึงเรื่องเศรษฐกิจ ถ้าเศรษฐกิจถดถอยเดี๋ยวนี้เศรษฐกิจถดถอยค่อนข้างน้อยลงแล้ว แต่ถ้าเศรษฐกิจถดถอยมากเมื่อไรจนเราเสียเอกราชทางเศรษฐกิจ ก็อาจจะกระทบกระเทือนถึงความมั่นคงของชาติบ้านเมืองได้

ผมจึงมักนิยมเผยแพร่คำว่า **“ตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”** อยากให้ทุกคนเข้าใจว่าการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน คือทำอย่างไร ก็คือทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด เป็นคนดี เป็นคนที่เข้าใจคำว่านิยมไทย เพื่อที่จะได้ช่วยชาติบ้านเมืองของเราในยามคับขัน

เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคมปีที่แล้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้มีพระราชดำรัสหลายๆ เรื่อง แต่เรื่องหนึ่งซึ่งพวกเรากำลังพยายามทำกันเดี๋ยวนี้ก็คือเรื่อง **เศรษฐกิจพอเพียง** นั่นคือเรื่องของนิยมไทยโดยตรงแท้ๆ นั่นคือตัวอย่างที่ดีที่สุดที่พระราชทานให้กับพวกเรา ให้เห็นความสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียงคือช่วยตัวเองในเรื่องความเป็นไทย ไทยแท้ๆ อย่างที่พวกเราเกิดมาเป็นไทย

ผมขออนุญาตจบคำบรรยายด้วยคำว่า

“ความนิยมไทยช่วยชาติ ช่วยบ้านเมืองได้”

ขอขอบคุณสมาคมนิคมไทย คุณฐาปนา และท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายที่กรุณาให้เกียรติผมมาพูดในวันนี้ หวังว่าการพูดของผมในวันนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อพวกเราบ้างตามสมควร และขอบคุณ ขอให้ทุกคนมีแต่ความสุข สวัสดิ์ โดยทั่วกัน

ผมขอเปิดงานวันนี้ ณ บัดนี้

ขอบคุณมาก
